HADES'İN ÇİÇEĞİ
PERSEPHONE

CEM YILDIZ

tilki Kitap

tilki
Kitap

HADES'İN ÇİÇEĞİ PERSEPHONE
Cem Yıldız

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Tuba Aslantaş
Sayfa Tasarım: Yusuf Efe Civlez
Kapak Tasarım: Yusuf Efe Civlez

1. Basım, İstanbul, Kasım 2026
ISBN: 978-625-3600-40-2
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

HADES'İN ÇİÇEĞİ PERSEPHONE

Cem Yıldız

TEŞEKKÜR

Kitabın hazırlık sürecinde değerli görüşleri ve katkılarıyla bu yolculuğa destek veren Gül TEZBORA'ya içten teşekkürlerimi sunarım.

Hades'in Çiçeği Persephone

Uranos'un saf güç ve ilkel liderliğinin sürdüğü zamanlarda, onun en küçük oğlu olarak doğdu Kronos. O ve ondan önce doğan kardeşleri, öz babalarının tahtı kaybetme korkusu yüzünden sürüldü yerin en dibine. Gaia, evlatlarına yapılan bu zulümden ve Uranos'un kendine gösterdiği zorbaca tavırlarından bıkmıştı. Bu düzenin değişme vakti gelmişti. Kafasında güzel bir plan kurduktan sonra, aklındakileri çocuklarına anlattı. Dehşet dolu planı duyan titanlardan hiçbiri planın parçası olmak istemedi. Korkuyla geri çekildiler fakat içlerinden biri annesi Gaia'nın planında rol almayı kabul etti. O çocuğun adı; Kronos'tu.

Toprak Ana, keskin ağızlı bir tırpan yapıp oğlunun ellerine bıraktı. Zamanı geldiğinde onu çağıracaktı. Gecenin birinde karısının yanına geldi Uranos. Birlikte güzel vakit geçirdiler. Tatlı sohbetler açtı Gaia, kocasının gururunu okşayıp durdu. Zaman ilerledi ve Yüce Uranos derin bir uykuya daldı. Bu yatışın onun son uykusu olacağını nereden bilecekti? Gaia, en küçük oğluna seslendi. O saat yerin dibinden çıkıp geldi Kronos ve elindeki tırpanla babasının vücudunu kesmeye başladı. Etrafa sıçrayan siyah kan damlalarından Erinyeler (Hiddetliler) doğdular. Onları devler izledi, devleri de Meliades perileri takip etti. Denize saçılan tanrısal et parçaları zamanla su üstünde beyaz bir köpük oluşturdular ve işte bu beyaz köpükler

arasından da Aphrodite çıkıverdi. Dalgalar onu sedef kabuğu içinde sakladılar. Kabuğun içini çiçeklerle doldurduktan sonra eşsiz güzelliğe sahip kızı Kıbrıs Adası'nın kıyılarına bıraktılar.

Babası Uranos'u tahttan indirip yerine kendi geçen Kronos, ilk iş olarak kardeşlerini yeraltı zindanlarından kurtardı. Yeni Düzen kurulmaya başlamıştı. Yaratılış durmadan devam etti. Kendi aralarında birleştiler ve bu birleşmelerden periler, insan ömrünün ipliğini eğiren, kaderlerini yazan Moira'lar, kanatlı Harpia'lar ve daha nice varlıklar doğdular. Okeanos, kardeşi Thetis'ten binlerce erkek çocuk, su perileri yaptı. Cehennemde akıp giden Styx de onların çocuklarındandı. Hyperion ile Thea'dan Helios (Güneş), Selene (Ay), Eos (Şafak) doğdu. Khaos ile Phoebe'den Leto, Asteria doğdu. Diğer kardeşler arasında da böyle çoğalmalar sürüp gitti ve titanların hüküm sürdüğü düzen devam etti. Son olarak Kronos, kardeşi Rhea ile evlendi.

Kronos ve Rhea'nın üç kız, üç de erkek evladı oldu. Kızların isimleri; Hestia, Demeter ve Hera idi. Erkeklerinki ise; Hades, Poseidon ve Zeus idi. Babasına yaptıkları aklından çıkmayan titan Tanrı, aynısının kendinin de başına gelmesinden korkuyordu. Kulağına gelen bir kehanetle de korkusu perçinlendi. Kehanete göre kendi kanından biri tarafından yerinden edilecekti. Korkusuna mâni olamayan ve tahtı bırakmak istemeyen Kronos, her doğan çocuğunu yutarak karnında saklamaya başladı. Rhea'nın kaderi annesi Gaia'nınkine benzemişti; yavrularının eziyet çektiğine şahit olmak. Sonunda o da bir plan yaptı ve en son doğacak olan oğlunu babasından gizlemeye karar verdi. Üç gün üç gece düşündükten sonra kocasını nasıl kandıracağını buldu. Doğum zamanı geldiğinde, Girit Adası'nın en derin ormanlarından birine gitti Rhea ve orada

sessiz sedasız doğum yaptı. Küçük oğlan çocuğunu kucağına alarak İda Dağı'na doğru yola çıktı. Bebeğini Gaia'ya emanet etti. Büyükannesi olan Gaia da yeni doğan torununu güvenlikli bir mağaranın içine bıraktı. Kronos'un yanına giderken de eli boş gitmedi. İrili ufaklı taşlar topladıktan sonra onları kundağa sardı. Öyle güzel yapmıştı ki, uzaktan bakan herkes o taş yığınını gerçek bir bebek sanırdı. Her doğumda olduğu gibi boynu bükük şekilde kocasının karşısına çıktı. Kollarında tuttuğu 'bebeği' yukarı kaldırdı. Acımasız Kronos, karısının sunusunu kabul ederek kundaktaki evladı aldı ve tek lokmada yuttu. İçi artık rahattı. Yeni doğan son çocuğunu da midesine hapsetmişti. Uranosoğlu Kronos, arkasını dönüp giderken, akıllı Rhea'nın yüzündeki kurnazca gülümsemeyi görmedi bile.

Zeus ormanlarda, dağlarda büyüdü. Keçi Amaltheia'nın sütünden içti. Ağlamaya başladığı zamanlarda, ona koruyuculuk eden Kuretoslar kılıçlarını ve kalkanlarını birbirlerine vurarak sesler çıkardılar ki, zalim Kronos onun ağlamalarını duymasın. Zaman geçti, gündüz geceye döndü, mevsimler birbirlerini kovaladı ve Kronosoğlu Zeus olgunluk çağına ulaştı. Gücünü topladı. Keskin zekâsı, ilahi gücüyle çok yaman bir ölümsüz olmuştu. Gök gürültüsü ve şimşek onun emrindedir. O bulutların çobanı idi. Aklında dönüp duran tek şey vardı; kardeşlerini babasının karnından kurtararak yeni bir düzen kurmak. Tüm kudretiyle Kronos'un karşısına dikildi Zeus ve onu yendi. Midesinde tuttuğu taşı da beş kardeşini de kusturdu. Babasını göklerdeki yerinden edip, denizlerin hatta yerin bile en dibine göndererek cezalandırdı. Öyle ya da böyle olacak olan olmuştu. Ne Uranos'un korkusu ne de Kronos'un çabaları, olacak olanın önüne geçememişti.

Babasını sürgüne gönderdikten sonra tüm kardeşleri ve diğer kadim tanrıları da yanına alan Zeus, Olimpos'a yerleşerek orayı ilahi bir toplanma yeri kıldı. Fakat kısa süre sonra karşılarına başka titanlar çıktı. Gaia ve Uranos'un diğer çocukları Othrys Dağı'nda yaşıyorlardı ve tahtın onların hakkı olduğunu iddia ediyorlardı. Bir gün o dağdan kalkıp Olimpos'a karşı savaş açtılar. Koca koca kayaları kaldırıp ilahi dağa doğru fırlattılar. Titanlar iki büyük dağı üst üste yığarak kutsal dağa tırmanmaya başladılar. Arbede öyle şiddetliydi ki yerler titredi, gökler inledi. Yerin dibine inşa edilen Tartaros bile yukarıda kopan kıyamet yüzünden kaynamaya başladı. Titanlar iri ve güçlülerdi fakat zekâdan yoksunlardı. Zeus ve Olimposlular ise hem zeki hem de güçlülerdi. Zeus yıldırımlar saldı gökten titanların üstüne. Toprak yandı, denizler kaynadı ve sonunda titanlar yenildi. Onları Tartaros'ta zincire vurdular. Üzerlerine yüzlerce kaya atıldı. Savaşlar bununla son bulmadı. Zeus'un hükümdarlığını kabul etmeyen uzaktan kardeşleri olan Enkelados, Efhialtes, Polipotes, Hiperbios adına dört devi yendi. Fırtınalar çıkarıp duran Typhoneusları ezip geçti. Onları da Etna Dağı'nın dibinde zincire vurdu. Bu devler bağırıp çağırmayı, zincirleri zorlamayı hiç bırakmadılar. O yüzden dağlar hep ateş püskürdü, zelzeleler oldu. Savaşlar sona erince kâinat bir düzen içine girdi. Titanların ilkel ve kabaca yönetim biçimleri, tanrısal zekânın onlara üstün gelmesiyle son buldu. Böylece Olimposluların devri kesin bir şekilde başlamıştı.

TİTANLARIN DÜŞÜŞÜ

Düzen kurulunca kardeşler arasında kâinatı paylaşmak sırası gelmişti. Elbette bu işi Baş Tanrı Zeus yapacaktı. Titanların devrini o bitirmişti. Kardeşlerini babasının karnından o kurtarmıştı ayrıca çok zeki ve güçlüydü. Olimposlular bu yüzden ona saygıda kusur etmezdi. Hepsinin bir araya toplandığı o gün paylaşım yapıldı. Yeryüzü ve gökyüzünü bulutların çobanı Zeus aldı. Denizleri Poseidon'a verdi ve son olarak yerin altı, yani Ölüler Diyarı kaldı. Onu da en büyük abisi Hades'e verdi. Hiç kimse bu taksim üzerine yorum yapmadı ya da homurdanmadı. İş bitince şenlik başladı. Musalar ve Kharitesler şarkılar söylerken, ilahi bakire Hebe, tanrıların kadehlerini nektarla yani ambrosia ile doldurdu. Güneş köşesine çekilip gece gelince, herkes kendi dairesine gidip uyudu. Yalnız bir tanrıça uyumaz, ocakların ateşine bekçilik ederdi. Onun adı Hestia idi. Zeus'un kız kardeşlerinden biriydi.

Her şey yavaşça rayına girerken küçük çatışmalar, entrikalar da yaşanıyordu elbette. Tanrılar ve tanrıçalar arasında gerginlikler, aldatılma hikâyeleri, üstünlük çekişmeleri dönüp dururken büyük savaşlarda bir titan olmasına rağmen tarafsız kalan Prometheus yeryüzünde yaşamaları için insanları yaratmaya başladı. İçten içe kendi ırkını cezalandıran Olimposlulardan intikam almak da istiyordu fakat amacına ulaşamadan büyük cezaya çarptırılacaktı. Yine de düzene sorun çıkaracak bir şey yaratmayı başarmıştı; insan. Zeus onları sevmese de bir süre iltimas gösterdi fakat insan gittikçe zorbalaştı, baş kaldıran oldu, tanrıları unuttu. Baş Tanrı onlardan ateşi uzak tutuyordu ki daha da azmasınlar ama Prometheus yine rahat durmamıştı. Tanrıların demircisi Hephaistos'un ocağından bir kıvılcım çalmış ve insanlara vermişti. Sonuçta kendi yarattığı şeylerdi ve sefil bir yaşam sürmelerini istemiyordu. Ateşi bu-

lan insan keşifler yapmaya başladı. Zamanla daha da yoldan çıktı. Bunu kabul edilemez bulan Zeus, titanı dağda bir kayaya zincirletti ve her şafak vakti ona bir kartal gönderdi. O kartal gelir, Prometheus'un ciğerini didik didik yerdi. Yeni gün başlamadan ciğer iyileşir, kartal geldiğinde onu tekrar yerdi. Baş Tanrı'nın sözünü dinlememek işte böyle bir lanetle cezalandırılmıştı. Yeryüzünde bozgunculuk çıkaran erkek cinsini de unutmadı Zeus ve onlara bela olsun diye ilk kadını yaratıp, eline bir kutu vererek onu dünyaya saldı. Adını Pandora koydu.

"Sakın bu kutuyu açma! İçinde bin türlü şey vardır." diye de tembihledi fakat kadın, hamuru merak ile yoğrulmuş bir yaratıktı. Bir gün merakına yenik düşüp kutuyu açtı. O saat etrafa sayısız fenalık yayıldı. Yaptığından korkan Pandora, kutunun kapağını hızlıca kapattı. O kutunun içinde, dışarı salınan bin türlü beladan kurtulmayı sağlayacak 'ümit' de vardı lakin, kadın kapağı kapatınca ümit dışarı çıkamadı. Böylelikle dünyadaki işler ve insanlar çok daha beter bir hâlde yaşamaya başladı. Kimi, tanrıları anmamaya devam derken kimileri onlara şaraplar sundu, yağlı etler yaktı.

Tüm kargaşanın ve düzenin içinde daima var olan bir varlık yaşardı; Eros. O Gaia ile yaşıttı, yani Olimposlu tanrılardan bile yaşlıydı. Tutku ve üremeyi tanrıların da insanların da aklına sokan hep oydu. O olmasaydı ne tanrılar ne de insanlar çoğalamazdı. O gün yine iş başındaydı Eros. Olimposlular bir toplantı yapmak için bir araya gelmişlerdi. Hepsi zaten orada yaşardı. Bir tek Hades onların arasında değildi çünkü ona yeraltı verilmişti. Onun oradan çıkması yasaktı. Ayrıca Ölüler Diyarı'ndan uzak kalmak bir süre sonra onu rahatsız ediyor, ilahi ruhunu yavaşça yakmaya başlıyordu. Toplantılarda

alınan kararlar ona tez ayaklı Hermes tarafından iletilirdi. Bu seferlik toplantıya bizzat katılmasını istemişlerdi. Kısa süre de olsa kendi krallığından uzaklaşacak, yüksek mecliste yerini alacaktı. Kapkara yeleleri olan kapkara atların çektiği arabasına binip Olimpos'a doğru yola çıktı. İki uçlu asası bir elinde, atların ipleri diğer elindeydi. Siyah saçları tatlı rüzgârda dalgalanıyordu.

At arabasını girişte bırakıp bahçe kapısından içeri girdiğinde ruhunda büyük bir heyecan hissetti. İnanılmaz bir canlılık patlayıverdi içinde. Karşısında gördüğü tanrıça onu resmen büyülemişti. Öyle güzel ve asildi ki ne Olimposlular ne de aşağıda yaşayan ölümlüler bu konuda onun yanına yaklaşamazlardı. Aphrodite bile bu kızın yanında sıradan kalırdı. Ellerinde demet demet çiçekler vardı. Topraktan ayrılmış olmalarına rağmen, onun elinde yeni tomurcuklar vermeye başlamışlardı. Tomurcuklar da çiçeklere dönüşüyorlardı. Etrafında uçuşan renkli kelebeklerden biri, bembeyaz omzuna kondu. Tanrıça o an gülümsedi. Yüzünün ilahi aydınlığı, Ölüler Diyarı'nın en derin karanlığını bile aydınlatacak kadar parlaktı. Hades'in ruhu artık içine sığmaz olmuştu. Anlamıştı, Eros bugün onun için buraya gelmiş, bir yere saklanmış ve işini hakkıyla yapmıştı. Güzel tanrıçaya yaklaşınca arkadaki ağacın dibinde kız kardeşlerinden biri belirdi; Demeter. Hades, kardeşini görünce onu selamladı. İkisi arasında hiçbir anlaşmazlık yoktu.

"Hoş geldin kardeşim. Seni burada görmek ne büyük şeref. Adilliğinle bizlere örnek ol bugün. Senden zenginimiz yoktur. Yeraltında ne varsa senindir. Altın da senin gümüş de hatta onların sahipleri olduklarını sanan insanların ruhları da senindir. Buna rağmen ne büyüklendin ne de hakkın olmayanı istedin."

"Hoş bulduk Demeter. Güzel sözlerin için çok teşekkür ederim. Olması gereken de bu değil mi? Biz baştakiler olarak yanlış yaparsak aşağıda yaşayan ölümlüler, bize bağlı olanlardan nasıl doğru olanı yapmalarını isteriz? Keşke gelseniz bir gün Ölüler Diyarı Mahkemesi'ne. Gelseniz de görseniz adaleti ve insanların o aciz hâllerini."

"Belki bir gün Hades, belki bir gün. Ah! Bu arada bak burada kim var! Kızım Persephone."

Bir zamanlar çocukluğunu bildiği kızın şimdi bu kadar değişmiş olmasına şaşırdı Hades. "Ölüler Diyarı'nda vakit ne çabuk geçiyor" diye düşündü kendi kendine.

"Merhaba Persephone. Ne güzel bir tanrıça olmuşsun. Ruhun da vücudun ve yüzün kadar güzel olmalı ki topraktan ayrılmış bitki bile çiçek açıyor ellerinde. Eminim, dokunsan krallığımdan ölü bir ruha, canlanıverirdi o da anında. Çığlıklar susar, ruhlar sana bakar. Bastığın yerde çiçekler açardı."

Tanrıçanın yüzü pespembe oldu. Başını kısa bir süre yere eğdikten sonra karşısındakine baktı. Duyduğu sözler onun da ruhunu kanatlandırdı. Sert bakışlı, sağlam duruşlu ve burnu havada olmayan bir tanrı ona harika sözler etmişti.

"Teşekkür ederim Hades. Beni onurlandırdınız. Sizi daha çok görmek isterdim burada ama düzenin bir kuralı var, öyle değil mi? Bizim lehimize olmasa da onlara uymak zorundayız. Herkes, biz tanrılar bile istediğini yapsaydı, savaşlar ve çekişmeler hiç bitmez, huzur bize uğramazdı. Bakın, insanlar bu yüzden ne hâldeler."

"Çok haklısınız Persephone. Sizinle daha çok vakit geçirmeyi ben de çok isterdim inanın."

"Peki öyleyse, size söz veriyorum. Bu ziyaretiniz ve tatlı sözleriniz için ben de sizi ziyarete geleceğim bir gün. Beni krallığınıza kabul eder misiniz?" dedi güzel tanrıça. O an Hades'in gözleri kocaman açıldı. Yüzü güldü. Öte yandan Demeter'in yüzü düştü, gözleri kısıldı. Güzeller güzeli kızının o tatsız ve ışıksız yerde ne işi olabilirdi? Hayır, buna izin veremezdi hem zaten küçük kızı o karanlık yerdeki azaba, atılan çaresiz çığlıklara dayanamazdı. İlk adımdan sonra pişman olur, Olimpos'a geri dönerdi. Ölüler Diyarı'nı bir tek Hades sevebilirdi. Bu düşünce onu rahatlatsa da kızının koluna girerek konuşmaya başladı.

"Eee şey, toplantı başlamak üzere. Yukarı çıkalım artık." diyerek yani başlayan bu ilahi çekimi bozmak istedi. Lakin olacak olanın karşısında kim durabilirdi? Ne Uranos önüne geçebilmişti kaderin ne de Kronos. Olacak olan bir gün mutlaka olacaktı.

Kutsal dağın tepesine inşa edilmiş Tanrılar Meclisi'ne giden basamakları teker teker çıkarlarken, Hades'in gözleri Persephone'un üzerindeydi. Sırtını açıkta bırakan ipek bir elbise gitmişti. Elbisenin rengi siyahtı ve siyahın altında parlayan ilahi teni göz kamaştırıyordu. Kürek kemikleri hafifçe çıkıktı. İki kemiğin arasında oluşan pürüzsüz vadide yürümek isteyecek bir sürü ruh tanıyordu Hades fakat Persephone hiçbirine bu fırsatı vermemişti. O, kendini doğaya adamıştı. Annesi her ne kadar onu soylu biriyle evlendirmek istese de güzel ilahe bunu kabul etmemişti. Bir ara gökyüzünde bir ışık parladı; Apollon geliyordu. Merdivende kim varsa istisnasız hepsi bakışlarını yukarı çevirdiler. Güneşin tanrısı Apollon'un yeleleri kutsal ateşten yapılmış atları gökte süzülerek gelenleri selamlıyordu. Uzun sarı saçları rüzgârda dalgalanan genç tanrı, amcasını ayrı

bir özenle selamladı. Hades gururlanmıştı. Aynı şekilde o da yeğenini selamladıktan sonra önüne döndü. İşte o an içinde büyük bir heyecan hissetti çünkü güzeller güzeli Persephone, ona bakıyordu. Biri ölülerin aciz hâlleriyle renksizleşmiş, diğeri ise baharın canlılığı ile parlayan iki çift göz ilahi mekânın merdivenlerinde buluşmuşlardı. Demeter bu anı görememişti. Bu sebeple içinde herhangi bir huzursuzluk peydah olmamıştı. Tanrısal ve birbirine hayran bakışlar kısacık bir süre de olsa havada birbirlerine dokunmuş, iç içe geçerek kutsal iki varlığın içinde hiç sönmeyecek bir ateş yakmışlardı. Her koşulda kendine yer bulan Eros, iki ayrı dünyanın varlıklarını birbirlerine âşık etmeyi yine başarmıştı. Gerisi artık ikisine kalmıştı. Kadim tanrı Eros, yüzünde büyük bir gülümseme ile uçtu ve toplantı salonundaki yerini aldı. Diğer tanrılar da basamakları altından yapılmış merdiveni tırmanmaya devam ettiler.

Sonunda bulutlara değen merdiven bitti. Kutsal Salon'a varan her tanrı kendi için ayrılan koltuklara oturdu. Hades ve Poseidon'un yerleri, Zeus'un iki yanına hazırlanmıştı. Karşısında karısı Hera, dizinin dibinde de ona hep adaletli kararlar vermesi için telkinlerde bulunan, hikmet tavsiye eden, Horaların anası Themis oturuyordu. Zeus neredeyse her zaman onun sözünü dinleyerek kararlar vermişti. Karar verince de bunu İris'e söyler, o da gökkuşağı renkli kanatları ile uçar, kararı muhataplarına iletir, sonra da hızla ait olduğu yere dönerdi. Hades, etkisinde kaldığı tanrıçadan uzak kalmak istemese de kendi yerine doğru yönelerek onlardan ayrıldı. Ayrılırken hafifçe gülümsedi ikisine de. Demeter pek içten olmasa da gülümserken, Persephone içten bir gülümseme ile Hades'i yerine uğurladı.

Yeryüzünde bahar vardı.
Ölüler Diyarı'nda ise azap ve acı...
Zakkum çiçeğinden başkasının yaşamadığı bu diyara
bir tanrıçanın eli değmeliydi.
Ve bir gün, o çıkıp geldi.
Demeter'in kızı
Hades'in çiçeği...

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

ISBN: 978-625-3600-40-2